

Cuvânt înainte

Pentru a valorifica la maximum capacitatea de germinație a semințelor se recomandă semănarea imediată a acestora, însă acest mod de lucru este posibil la puține specii, așa încât conservarea fructelor/semințelor pe perioadă mai scurtă sau mai mare reprezintă o modalitate de lucru cvasigenerală. În acest context, păstrarea semințelor implică costuri suplimentare și, pe de altă parte, în majoritatea cazurilor are loc și reducerea potențialului germinativ al acestora, pierderile de germinație fiind, în general, direct proporționale cu perioada de păstrare.

Totodată, necesitatea conservării semințelor forestiere derivă din faptul că majoritatea speciilor de arbori nu fructifică în fiecare an, iar o păstrare de scurtă durată a semințelor se impune chiar și în cazul celor ce fructifică anual, deoarece din momentul recoltării semințelor și până la semănarea acestora trece o anumită perioadă de timp. În cazul speciilor ce aparțin familiei *Fagaceae* intervalul de timp dintre două fructificații abundente este foarte mare, de 6-10 ani la unele specii de stejari și de 3-4 ani la fag (Șofletea și Curtu 2007), interval cu trend crescător în contextul actual al încălzirii globale. În această situație, se impune identificarea unor metodologii de conservare a semințelor acestor specii de maximă importanță pentru pădurile României, unde ocupă circa jumătate din suprafață. Întrucât fagul se regenerează natural foarte bine, la momentul actual identificarea unei metodologii pentru păstrarea jirului derivă din solicitările frecvente pentru comercializarea la export, solicitări ce vin adeseori la câteva luni după recoltarea jirului. Dacă nu există o rezervă de semințe depozitate în condiții optime, nu pot fi onorate comenzile. La cvercinee, problema este de maximă importanță deoarece speciile acestui gen se regenerează natural foarte slab, adeseori fiind necesare plantații.

Experiența de peste 50 ani în conservarea semințelor de rășinoase dobândită de specialiștii INCDS „Marin Drăcea” de la Stațiunea Brașov, a facilitat derularea cercetărilor legate de păstrarea ghindei și jirului, depozitul frigorific de la Brașov reprezentând totodată una dintre variantele de testare. Cercetări laborioase în domeniul conservării semințelor, la toate speciile de interes forestier, au fost coordonate de Ilarion Vlase, concentrate în cartea *Conservarea semințelor forestiere*, apărută în anul 1982. Contribuții importante în acest domeniu au fost aduse și prin cercetările efectuate de Fărcaș, Rădulescu, Lupe, Tomescu, Mihalache și Cătănescu.

Lucrarea își propune să servească drept ghid pentru personalul tehnic din producția silvică, în special pentru colegii cu atribuții în domeniul regenerării pădurilor, interesați în conservarea semințelor de fag și stejari.

Cercetările s-au derulat în cadrul contractului de cercetare științifică încheiat între INCDS „Marin Drăcea” și Ministerul Cercetării și Inovării (PN 16330203) iar la finalizarea cu succes a prezentului demers științific și-au adus aportul și colegii Lupu Gabriela, Lucaci Dora, Peter Katalin și Pepelea Dan.

Mulțumesc și pe această cale domnilor Dr. ing. Gheorghe Pârnuță și Prof. dr. ing. Neculae Șofletea pentru contribuția avută la formarea mea profesională.

În memoria părinților mei!

Autorul